

İNCELEMELER

DOĞUNUN BAŞ DÜŞMANI FAŞİZM II*

Dr. Sait KIRMIZITOPRAK

“A.P. senatörü Dr. Suat Seren senatoda;

- Bizim düşmanımız yalnız Ruslar değil, Doğudaki Kürtler de bizim düşmanımızdır, dedi ve ilave etti;
- Bu bakımdan nüfusumuzun artması lazımdır. (1)”

A.P. senatörü bu sözleri Senatoda hiçbir ciddi engele uğramadan rahatça söyleyebilmiştir. Mantık ve akıl kontrolünün kabul edemeyeceği böylesine bir sayıklamayı duyunca pek çok yurttaş haklı olarak şu soruyu sordu: “Bu kadarı da olur mu? Bunlar ne biçim sözler? Hem de Senatoda!” Evet Senatoda ve pek çok sayın Doğulu senatörün yüksek huzurlarında!

Geçen yazımızda A.P. Senatörünün sözlerini andıran ve aynı ırkçı çevrelerin görüşlerini aksettiren birkaç örnek sıralamıştık. İçinde yaşadığımız günlerin politik havasını yapan olayların temeline inmek özellikle ırkçı faşizm denen cereyanın mahiyetine dokunmak şunun için gereklidir. Aylardan beri demokratik müesseselere; halkçı,devrimci, insaniyetçi kuvvetlere yöneltilen kinci, intikamcı kampanya Doğu Anadolu halkına da aynı tehditleri savurmaktadır.

Türkiye ırkçı faşistlerinin dış ve iç saldırganlık emelleri yeni değildir. Birinci Dünya Savaşı öncesinde Yusuf Akçora, Sadri Maksudi, İyaz İshaki gibi Kafkasyalıların yurda getirdikleri ırkçı Turancılık cereyanının siyasi amacı şuydu: Turan ideali uğruna Osmanlı İmparatorluğunu Asya ortalarına kadar uzanan toprakları zaptetmek için vasıta olarak kullanmak. Almanya'nın “Doğuya doğru yayılma” politikasının icabı bu cereyan her türlü yardımlarla körüklenmişti. Çünkü güdülen hedef çıkarılacak harpte Osmanlı İmparatorluğunu önce bir geçit ve yardımcı olarak kullanmak, sonra büyük Alman İmparatorluğuna açık bir sömürge yapmaktı. İmparatorluk iç ve dış zorluklar ve tezatlar içerisinde çökmekte idi. Bu yüzden de Alman sermayesi, askeri ve mali müşavirleri hiçbir engele uğramadan İttihat ve Terakki hükümetini kendi hesaplarına savaş durumuna sokmuşlardı. Bunda Türk Yurdu mecmuası Türk Ocaklarının da hummalı faaliyet gösteren Turancıların da rolü büyüktür. Ancak, çöken imparatorluğun içinde ve tesadüfü mahiyette Turancılığı güden Ziya Gökalp Kafkasyalı Turancıların gerçek amaçlarını anlayınca ırkçı Turancılıktan ayrıldı: “Türkü sevmeyen Kürt, Kürt değildir. Kürdü sevmeyen Türk de Türk değildir.” Sözü günümüzde bile Ziya Gökalp milliyetçiliğinin insani, yapıcı ve milli karakterini ortaya koyan değerli bir ışıktır.

Osmanlı İmparatorluğunun enkazı üzerinde Batı emperyalizmine karşı kurtuluş mücadelesinin önderliğini yapan Atatürk ırk, din mezhep farkı gütmeyeceğini, Türkiye dışında Turan hayali gibi emperyalist bir iddiası olmadığını açıkça söylemiştir. Milli hudutlar içinde yaşayan ve Türk vatandaşı sıfatını taşıyan her fert ırk, cins, din farkı gözetilmeksizin kanun karşısında eşittir. İmparatorluktan kopan yakın komşuları ve Turan ülkelerini silahla zaptetmekten bahseden ırkçılara büyük Atatürk şu sert cevabı verir: “Yeni Türkiye'nin ve yeni Türkiye halkının artık kendi hayat ve saadetinden başka

düşünecek bir şeyi kalmamıştır. Bir an farz edelim ki mevzuu bahis vazife kabul edilsin. Pek ala ama, tahtı tabiiyet ve idaremize almak istediğimiz milletler derlerse ki bize büyük hizmetler ve muavenetler yaptınız, teşekkür ederiz. Fakat biz müstakil kalmak istiyoruz. İstiklal ve hakimiyetimize kimsenin müdahalesini muvafık görmeyiz. O halde Türkiye halkının mesai ve fedakarlığı sadece bir teşekkür almak için mi ihtiyar olunacaktır. (2)”

Atatürk devrinde ırkçılar ve kara kuvvetler sindirildi. Laisizm, halkçılık ilkeleri ve devrim hamleleri içinde ırkçı faşistler ve yobazlar uygun zamanı beklemek üzere pusuya yatmışlardı. 1933 de Hitler faşizminin iktidara geçişinden cesaretlenen ırkçı klik yeniden sinsi sinsi faaliyete geçti. Her memleketteki faşizmi politik alanda bayrak yapan büyük toprak ağaları, vurguncu milyonerler, din tüccarları gibi en gerici en reaksiyon er çevrelerdir. Türkiye faşistleri Atatürk devrimlerinin kenarda bıraktığı kara kuvvetlerle, vatan-millet gibi kelimelerin arkasına saklanarak kandırdıkları birçok saf gençlerle bu mürteci ve saldırgan davayı geliştirdiler. Yedi göbek ceddinin Türk kanı taşımayanlara, kafası Hitler’in pergeline uymayanlara; Kürt, Çerkez v.s. gibi unsurlara hayat hakkının verilmemesini istediler. Nazi ideolojisi Türkiye’yi de Almanya safında savaşa sürüklemek için elinden geleni yapıyordu. Fikirden çok heyecanlara, nefretlere, peşin yargılara ve intikamcı duygulara hitap eden faşizmin propaganda dozu karşısında – Hükümet 1939 savaşına girmemişse bile – pek çok tavizler verilmiş; ırkçılık, gericilik, vurgun çevreleriyle el ele kademe kademe 1950 yılına kadar ulaşmışlardır.

Görülüyor ki içinde yaşadığımız yüzyılda ırkçılık daima gümrükten elini kolunu sallayarak yurdumuza giren bir ecnebi malıdır. Bu yüzden de Vilhelm ve Hitler Almanya’sının kullandığı aynı yollardan, aynı vasıtalarla ve aynı çevrelere alet olarak tatbik alanı bulmuştur. Günümüzde de ırkçı faşistler çeşitli sosyal tabakalara, bölgelere ve menfaat gruplarının temayül ve endişelerine göre durmadan kılık ve ağız değiştiriyorlar. Kullandıkları yuvarlak, müphem, sihirli sloganlar halk efkarından gerçek kanlı çehrelerini gizlemek içindir. Kısaca Türkiye’deki seyrine değindiğimiz ırkçı faşizm saldırgan, despot ve vurguncu mahiyeti icabı Doğu insanlarına düşmandır. Bu itibarla halkçı, devrimci aydınlar, gençlik ve işçiler kadar Doğulular da ırkçı faşizme karşı uyanık bulunmak, anti faşist demokratik cepheye savaşa hız vermek zorundadırlar.

(1) – Yeni Sabah 2 Aralık 1962

(2) - Nutuk 1942 , Sayfa: 432-433

* DİCLE – FIRAT DERGİSİ, 6 OCAK 1963 , SAYFA: 2